

ansføre, at f. Eks. Brüksel og Antwerpen have udstedt 2½ pCt.s Obligationer, som anses for overordentlig solide Papirer, hvorimod Serbien, som formodentlig ikke har kunnet opnaa Laan til saa billig Rente selv med de Gevinster, som Laanet lover, har maattet udstede et Statspræmieobligationslaan til 3 pCt. Hvis dette Lovforslag vedtages, vil altsaa Forholdet være det, at man ikke her i Landet kan handle med 2½ pCt.s Brükseler- og Antwerpener-Præmieobligationer, som anses for meget solide Papirer, hvorimod de 3 pCt.s serbiske Obligationer kunne gaa.

Hvad dernæst angaar de ikke rentebærende Papirer maa jeg modsigge den højterede Minister, naar han kalder disse Papirer for Lotterisedler. Der er den meget væsentlige Forskel paa Lotterisedler og Præmieobligationer, at Beløbet, som hver enkelt Obligation lyder paa, altid betales tilbage. (Justitsministeren [Mellemann]: Ja i 50 Mar eller saa). De betales altid tilbage, kun er Systemet det, at Renten, i Stedet for at udbetales aarlig, lægges til Side, saaledes at en Del af den jævnlig benyttes til at betale Obligationerne, efterhaanden som de udtrækkes, med et betydelig større Beløb, end de lyde paa, vel at mærke alle de Obligationer, der udtrækkes, og Resten benyttes saa til Gevinster. Jeg skal ansføre et Eksempel. Jeg har noteret østrigiske 100 Fl.s Præmieobligationer, som ere udstedte af den østrigiske Kreditanstalt i Henhold til Loven af 31te Marts 1858. De ere ikke rentebærende, men udtrækkes med et Beløb af 200 Fl. Østrigiske 100 Fl.s Statspræmieobligationer lyde paa 100, men udtrækkes ligeledes med 200 Fl. — Jeg kunde godt tænke mig, at man vilde anse det for ønskeligt at forbyde Handel her med en Del af disse ikke-rentebærende Obligationer, jeg kunde tænke mig Muligheden af, at man der traf en Grænse, saaledes at man forbød de smaa Obligationer, som lyde paa saa smaa Beløb, at de ere lette at udrede for Publikum og derved ogsaa let friste det uhyndige Publikum til at løbe; men jeg synes, at det er at gaa for langt, naar man vil forbyde alle saadanne Papirer, som ellers gaa i de allerflestes Hænde. Jeg ved meget vel, at f. Eks. i Sverige er det ikke tilladt . . . (Justitsministeren [Mellemann]: Og i Preussen) . . . Ja, i Preussen er Handel med saadanne Obligationer tilladt. Jeg kan, som jeg sagde for, forevise en Kursliste fra Marts . . . (Justitsministeren [Mellemann]: De ere afstemplede!) . . . Ja, de ere ganske sikkert afstemplede, men de kunne købes og sælges. I Sverige har man for-

budt dem, men det ligger vel navnlig i, at man overhovedet i Sverige, og særlig Regeringen der, er imod alt Lotterispil. I Tyskland ere de nu forbudte, det vil sige man paabød i sin Tid: Alt, hvad der nu er i Landet af forskellige Præmieobligationer, skal stemples, og de Obligationer, der have Stempel, skulle man have Lov til at handle med — det samme er for Resten Tilfældet i Østrig — ny kunne derimod ikke bringes ind paa Markedet. Men der var saa store Beholdninger allerede, at der er rigeligt Materiale til denne Handel i Tyskland. Og Grunden, hvorfor Tyskland og Østrig have villet forbyde Indførsel af fremmede Præmieobligationer, er, saa vidt jeg har forstaaet, den, at Regeringerne have forbeholdt sig Monopol paa selv at udstede Præmieobligationer.

Her i Landet findes der ganske sikkert nu, i det mindste efter hvad der er mig meddelt af Folk, der ere inde i disse Forhold, udenlandske Præmieobligationer til et Beløb af ikke ganske saa Millioner. Det forekommer mig nu, naar Lovforslaget vedtages i den Form, hvori det foreligger her, at være en temmelig streng Bestemmelse i § 2, at disse Obligationsejere ikke mere skulle have Lejlighed til i danske Aviser at kunne gøre sig bekendte med, hvorvidt deres Obligationer ere udtrukne. Forslaget er jo gaaet meget let og hurtigt igennem i det høje Folketing. Det er gaaet saa hurtigt der igennem, at der i § 2 ikke er blevet foretaget en Ændring, som, saa vidt jeg kan se, er en absolut Følge af den Ændring, der er foretaget i § 1. Jeg vilde sætte Pris paa, at dette høje Ting undertastede dette Forslag en ret indgaaende Drøftelse; og jeg vil tillade mig, naar Tiden kommer, at foreslaa nedsat et Udvalg i denne Sag. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til videre Fremme.

B. G. C. Jensen: Ogsaa jeg har nogen Betænkelighed ved Lovforslaget i den foreliggende Stikkelse. Den højterede Minister har omtalt, hvad der er det egentlige Formaal med dette Lovforslag, nemlig at forhindre, at man faar uvidende og uhyndige Mennecker til at købe temmelig værdiløse Ting til en høj Pris. Dertil skal jeg føje den Bemærkning, at det er mig bekendt, at der rundt omkring i Landet sker det meget store og farlige Misbrug, at man ved Hjælp af Agenter udbyder til Salg som Regel en lille Samling eller Buket af saadanne Papirer, som vel at mærke ikke have til Stede, men hvis Navne alene ansføres, f. Eks.: Jeg tilbyder herved at sælge et Meiningerlod, et Antwerpnerlod, eller